

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414202694
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5414202694.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: EUROSTAVBY SK, s.r.o., so sídlom Textilná 23, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 722 073, zastúpeného zástupkyňou Mgr. Zlatou Kapustovou, G. XXXX, XXX XX V. C., proti žalovanej: JUDr. Eva Plichtová, PhD., so sídlom P. XXXX, XXX XX V. C., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom 031 04 Veterná Poruba 134, IČO: 36 172 669, zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom Q. A. XXXX/XX, XXX XX V. C. v konaní o určení, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9Cb/36/2014-966 zo dňa 5. decembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9Cb/36/2014-966 zo dňa 5. decembra 2018 **p o t v r d**
z u j e .

Žalovaná **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol (výrok I.). Podľa výroku II. okresný súd rozhodol, že žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením. V odôvodnení svojho rozsudku okresný súd poukázal na žalobu zo dňa 23.05.2014, doručenú okresnému súdu v ten istý deň, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že nehnuteľnosť - byt č. Q nachádzajúci sa na X. nadzemnom podlaží vo vchode XA bytového domu C. E. súp. č. XXXX, stojaceho na pozemku parc. reg. „C“ evidovanom na katastrálnej mape ako parc. č. 1057/59, zastavané plochy a nádvoria o výmere 1004 m², ako aj prislúchajúci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 10280/488553, nie je zaťažený záložným právom v prospech žalovanej a tiež náhrady trov tohto konania.

2. O žalobe žalobcu okresný súd rozhodol rozsudkom č.k. 9Cb/36/2014-695 dňa 12.10.2017, ktorým žalobe vyhovel a určil, že byt č. 6, nachádzajúci sa na 1. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vo vchode XA, zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, k.ú. V. C., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 10280/488553, nie je zaťažený záložným právom v prospech spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o., IČO: 36 172 669 (výrok III. rozsudku okresného súdu). Zároveň predmetným rozsudkom okresný súd zamietol návrhy žalovanej zo dňa 18.07.2016 a zo dňa 14.08.2016 na prerušenie konania (výroky I. a II. rozsudku okresného súdu) a taktiež bol priznaný žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu, a to výrokom IV. pôvodného rozsudku okresného súdu.

3. Na základe odvolania podaného žalovanou odvolací súd uznesením sp. zn. 13Cob/26/2018 zo dňa 20.06.2018 napadnutý rozsudok okresného súdu ohľadne výroku III. v spojení so závislým výrokom IV. zrušil a v tejto časti vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Ohľadne odvolania žalovanej voči výrokom I. a II. rozsudku okresného súdu bolo toto odvolanie odmietnuté. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 13.08.2018.

4. Okresný súd uviedol, že v ďalšom konaní vychádzal zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, vec opätovne prejednal s tým, že sa oboznámil aj s doteraz vykonaným dokazovaním a s aktuálnym čiastočným výpisom z LV č. XXXX k.ú. V. C., Obec V. C.. Ďalšie dôkazy vo veci neboli vykonávané, keďže strany sporu ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Pokiaľ žalobca podal jediný návrh na doplnenie dokazovania, a to návrh na predloženie zo strany žalovanej všetkých účtovných záznamov, ktoré existujú k uhrádzaniu záväzku z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, okresný súd tento dôkaz nevykonával z dôvodov, ktoré vyjadril v odseku 8. odôvodnenia svojho rozsudku.

5. Žalobca zotrval na podanej žalobe s tým, že okresný súd na pojednávaní dňa 28.11.2018 pripustil zmenu žaloby v takom znení, ktorým sa žalobca domáhal určenia, že záložné právo vzniknuté na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 03.12.2009, uzavretej medzi spoločnosťou Václavů, s.r.o. ako záložcom a záložným dlžníkom a spoločnosťou UNISTAV HSV spol. s r.o. ako záložným veriteľom, viazuje na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v Obci a k.ú. V. C., a to na byte č. X, na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vchod XQ., zapísanom v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 10280/488553, zaniklo. Žalobca ďalej uviedol, že rozsudok Okresného súdu Ružomberok vydaný vo veci sp. zn. 2Cb/7/2014, ktorým bol priznaný úrok z omeškania, nepovažuje za res judicata v tejto sporovej veci a navyše v časti, v ktorej bol tento úrok z omeškania priznaný za obdobie od 01.06.2011 do 20.01.2011, je tento rozsudok nevykonateľný. Žalovanej nemôže patriť úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne, ale len úrok z omeškania v zákonnej výške. Opätovne poukázal na skutočnosť, že tento úrok z omeškania bol už zaplatený. Žalobca ďalej uviedol, že celkový objem uhradených peňazí jednoznačne postačuje na vyvodenie záveru o tom, že pohľadávka z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 bola splatená aj čo do príslušenstva. Okresný súd poukázal aj na záverečnú reč žalobcu, ktorý uviedol, že rozsudok Okresného súdu Ružomberok považuje za pochybný, keď uvedený okresný súd rozhodol bez prítomnosti oboch žalovaných v uvedenom konaní, a to spoločnosti Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s., t.j. bez toho, aby títo žalovaní mali možnosť vzniesť akékoľvek námietky k meritu veci. Na základe Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011 bol síce dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne, ale len zo sumy omeškaných faktúr, takže takáto výška úroku z omeškania sa nevzťahovala na Notársku zápisnicu č. N 459/2009, pretože nešlo o faktúru. Okresný súd Ružomberok podľa žalobcu napriek tomu priznal žalovanej úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne aj k pohľadávke vyplývajúcej z tejto notárskej zápisnice. V tejto veci dovolacie konanie bolo zastavené len pre nezaplatenie súdneho poplatku. Žalobca poukázal na to, že v Dohode o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011 je nesprávne uvedená splatnosť pohľadávky vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, keď tam bola uvedená ako splatnosť deň 31.05.2011, pričom splatnosť tejto pohľadávky bola dňa 31.05.2010. Žalobca mal za to, že žalovaná nezarátala niektoré platby výslovne označené ako platby na notársku zápisnicu, čo malo vplyv na konečnú výšku úroku z omeškania.

6. Okresný súd tak, ako poukázal na tvrdenia žalobcu, uviedol v odseku 7. svojho rozsudku aj tvrdenia žalovanej. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť ako nedôvodnú s poukazom na odsek 35. až odsek 38. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline. Žalovaná poukázala na to, že hmotnoprávna otázka existencie záväzku spoločnosti Václavů, s.r.o. a spoločnosti IV. Capital, a.s. voči spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o. bola právoplatne vyriešená v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 2Cb/7/2014. K žalobcom namietanej skutočnosti ohľadom nezrozumiteľnosti úroku z omeškania v časti, v ktorej bol priznaný vo výške 0,05 % denne zo sumy 1.036.872,85 Eur od 01.06.2011 do 20.01.2011, žalovaná uviedla, že ide len o chybu v písaní, pričom pre účely tohto konania je rozhodujúci obsah Notárskej zápisnice č. N 459/2009, kde v bode 2. je zakotvená povinnosť spoločnosti Václavů, s.r.o. zaplatiť odmenu za postúpenie pohľadávky v uvedenej výške 1.036.872,85 Eur v lehote do 31.05.2010, pričom predmetná notárska zápisnica sa stala súčasťou spisu. Výška úroku z omeškania vyplynula z čl. III. v spojení s čl. II. bod 3 Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011. Ak hmotnoprávna otázka existencie pohľadávky, ktorá je zabezpečená záložným právom, bola právoplatne vyriešená v inom konaní, tak táto otázka už nemôže

byť predmetom posúdenia v tomto konaní. Žalobca je účastníkom konkurzného konania vedeného na majetok spoločnosti UNISTAV HSV, spol. s r.o., v dôsledku čoho má právo nahliadať do účtovníctva žalovanej. Žalovaná ďalej poukázala na to, že žalobca nepreukázal a ani nenavrhol vykonať dôkazy na preukázanie skutočnosti, že by k zániku pohľadávky zabezpečenej záložným právom, teda predmetného úroku z omeškania, malo dôjsť v čase po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Ružomberok vydaného vo veci sp. zn. 2Cb/7/2014, pričom žalovaná uviedla, že k žiadnym úhradám po tomto dátume na účet žalovanej nedošlo. Žalovaná mala za to, že pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 vrátane príslušenstva nezanikla, a preto záložné právo na jej zabezpečenie naďalej trvá. Existencia pohľadávky zabezpečenej záložným právom vyplýva z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. Okresný súd preto ako predbežnú nemôže riešiť otázku o tom, čo už bolo právoplatne rozhodnuté v inom súdnom konaní. Rozsudok Okresného súdu Ružomberok žalovaná považovala za záväzný a nezmeniteľný, pričom zásada právnej istoty je súčasťou práva na spravodlivý proces.

7. Okresný súd na základe záverov zrušujúceho uznesenia krajského súdu a po opätovnom zhodnotení vykonaného dokazovania mal za preukázané, že záložné právo, ktoré viazne na byte č. X, nachádzajúcom sa na X. poschodí, vo vchode XA bytového domu C. E., súp. č. XXXX, postaveného na pozemku KN parc. č. 1057/59, zapísanom na LV č. XXXX k.ú. V. C., Obec V. C., bolo na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 03.12.2009 zriadené jednak na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej z faktúry č. 47/2009 zo dňa 04.11.2009 vo výške 235.983,58 Eur (vystavenej za vykonané práce na základe Zmluvy o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009) spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne z uvedenej sumy za každý začatý deň omeškania a taktiež na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 zo dňa 30.11.2009 vo výške 1.036.872,85 Eur (jednalo sa o odplatu za postúpenie pohľadávky voči spoločnosti DÚHA, a.s.) spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne z uvedenej sumy za každý deň omeškania. V konaní bolo ustálené, že pohľadávka vyplývajúca z faktúry č. 47/2009 bola premičaná a súčasne bol preukázaný aj zánik tejto pohľadávky zaplatením. Ďalej v konaní bolo zistené, že bola zaplatená aj istina vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, pričom táto pohľadávka premičaná nebola s ohľadom na existenciu Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011. Úroky z omeškania prislúchajúce k tejto pohľadávke, ktoré boli s poukazom na ust. § 151a Občianskeho zákonníka taktiež zabezpečené záložným právom, boli právoplatne priznané rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015.

8. Okresný súd uviedol, že podstatným pre posúdenie nároku žalobcu uplatneného v danom konaní, t.j. určenie, že záložné právo na predmetnom byte zaniklo, teda neexistuje, bolo preukázanie skutočnosti, či došlo k zániku pohľadávky zabezpečenej záložným právom, teda, či došlo k zaplateniu celej pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 vrátane jej príslušenstva, teda úroku z omeškania priznaného rozsudkom Okresného súdu Ružomberok. Tieto skutočnosti v konaní žalobca nepreukázal. Síce uviedol, že pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 bola v celom rozsahu zaplatená, avšak ohľadne týchto svojich tvrdení nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazy. Pokiaľ žalobca navrhol vykonať jediný dôkaz - návrh na predloženie zo strany žalovanej všetkých účtovných záznamov, ktoré existujú k uhrádzaniu záväzku z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, tak tento návrh okresný súd ako neurčitý a neopodstatnený zamietol, pretože žalobca ani netvrdil, kedy presne, v akých čiastkach, príp. akým spôsobom malo dôjsť k zaplateniu príslušenstva uvedenej pohľadávky, o čom žalobca, t.j. o takýchto skutočnostiach mohol sám predložiť dôkazy, keďže mal prístup k účtovníctvu žalovanej z dôvodu prihlásenia svojich pohľadávok do konkurzného konania vedeného voči spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o., čo uviedla žalovaná a žalobca to nepoprel. Skutočnosť, že žalobca mal prístup k takýmto dokladom, napokon vyplynula aj z výpovede svedka E. M. na pojednávaní dňa 02.12.2014. Povinnosťou strán sporu je nielen tvrdiť určité skutočnosti, ale ohľadne týchto tvrdení aj predložiť, príp. označiť dôkazy. Navyiac, tvrdenia žalobcu v konaní po rozhodnutí odvolacím súdom smerovali najmä k spochybňovaniu rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014, ktorým bol priznaný úrok z omeškania k pohľadávke vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, čo však bolo neprípustné, keďže tento rozsudok je právoplatný, a tým záväzný a zásadne nezmeniteľný v zmysle ust. § 226 CSP.

9. Z týchto záverov okresný súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože žalobca nepreukázal, že by došlo k zániku pohľadávky zabezpečenej záložným právom.

10. O nároku na náhradu trov súdneho konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala plný úspech vo veci, bol proti žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Okresný súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by podľa ust. § 257 CSP nepriznal žalovanej, ako úspešnej účastníčke, právo na náhradu trov konania. Hoci žalobca v záverečnej reči žiadal nepriznať žalovanej nárok na náhradu trov konania práve s ohľadom na ust. § 257 CSP, keď poukazoval na údajné obštrukcie žalovanej, ktorá mala vznášať svoje argumenty v konaní postupne v snahe zdržiavať konanie a tiež na skutočnosť, že žalovaná v minulosti opakovane zapríčinila odročenie pojednávania, uvedené skutočnosti, pokiaľ by sa aj zakladali na pravde, neboli takými dôvodmi, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 CSP. Rovnako tak ani žalobcom uvádzané tvrdenie, že konanie na Okresnom súde Ružomberok (vedené pod sp. zn. 2Cb/7/2014) malo byť nezákonné a malo trpieť mnohými vadami. O konkrétnej výške priznaných trov súdneho konania okresný súd rozhodne s poukazom na ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

11. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý považoval rozsudok okresného súdu za nesprávny, pretože súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP. Okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal zo záverov odvolacieho súdu a ustálil, že záložné právo bolo zriadené na zabezpečenie dvoch pohľadávok. Prvou z nich bola pohľadávka vyplývajúca z faktúry č. 47/2009 zo dňa 04.11.2009 spolu s úrokom z omeškania, o ktorej pohľadávke nebolo viac sporné, že bola uhradená v celom rozsahu a rovnako nebolo sporné, že táto pohľadávka bola aj premlčaná. Druhá zo zabezpečených pohľadávok bola pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 zo dňa 30.11.2009 vo výške 1.036.872,85 Eur spolu s úrokom z omeškania (ďalej aj len „pohľadávka z notárskej zápisnice“). Podľa názoru okresného súdu žalobca nepreukázal, že došlo k zaplateniu celej pohľadávky, teda aj vrátane príslušenstva (nebolo sporné, že táto pohľadávka bola zaplatená čo do istiny), pričom podľa názoru okresného súdu ohľadom výšky príslušenstva, a to úroku z omeškania, bolo potrebné vychádzať z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. Okresný súd mal za to, že návrh žalobcu na vykonanie dokazovania, a to predloženie všetkých účtovných záznamov zo strany žalovanej, bol neurčitý a neopodstatnený, a to preto, že žalobca mal prístup do účtovníctva žalovanej, čo mal potvrdiť aj svedok E. M. na pojednávaní dňa 02.12.2014, ktorý však podľa žalobcu uviedol, že poskytol súpis platieb v tejto veci právnej zástupkyňi, aj ostatné listinné dôkazy, pričom nešlo o účtovníctvo žalovanej, teda spoločnosti UNISTAV HSV, spol. s.r.o. v konkurze, ako to chybné interpretoval okresný súd, ale o účtovníctvo spoločností Václavů, s.r.o., a IV. Capital, a.s.. Okresný súd považoval za neprípustné aj tvrdenia žalobcu v konaní, ktoré smerovali k spochybňovaniu rozsudku Okresného súdu Ružomberok, ktorým bol úrok z pohľadávky notárskej zápisnice právoplatne priznaný. Žalobca uviedol, že s týmito závermi okresného súdu nesúhlasí.

12. Žalobca poukázal na to, že od samotného podania žaloby produkoval dôkazy smerujúce k tomu, že aj pohľadávka z notárskej zápisnice vrátane úroku z omeškania, bola zaplatená v celom rozsahu. Medzičasom žalovaná v právnom postavení žalobcu podala na Okresnom súde Ružomberok žalobu o zaplatenie pohľadávky, ktorej okresný súd vyhovel, čím sa v podstate zvrátil celý priebeh dokazovania a konania na Okresnom súde Dolný Kubín na základe argumentácie „veci raz už rozhodnutej“, ako aj „záväznosti a zásadnej nezmeniteľnosti rozsudku“. Žalobca nemal inú možnosť, ako spochybňovať rozsudok Okresného súdu Ružomberok. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho, z ktorého rozhodnutia nijakým spôsobom nevyplýva, že by sa v konaní na Okresnom súde Dolný Kubín malo preukazovať zaplatenie úroku z omeškania prislúchajúceho k notárskej zápisnici v časovom období až po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Ružomberok. Krajský súd poukazuje výlučne na rozpis úroku z omeškania v tomto rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Ružomberok je v zmysle ust. § 228 CSP záväzný len pre strany, resp. pre právnych nástupcov strán sporu, pričom žalobca stranou sporu v konaní na Okresnom súde Ružomberok nebol, tak týmto rozhodnutím nie je viazaný ani súd v zmysle ust. § 193 CSP. Podľa žalobcu je rozsudok Okresného súdu Ružomberok pochybný. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo viacero skutočností, z ktorých okresný súd vo

svojom odôvodnení vychádzal, napríklad skutočnosť, že žalovaný záväzok (z notárskej zápisnice) sa stal splatným, resp. kedy. V Dohode o uznaní záväzku zo dňa 15.07.2011 (v ktorej je okrem iného zahrnutá notárska zápisnica), je uvedené, že dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi dlžnú sumu do 31.07., a to bez uvedenia roku. Okresný súd Ružomberok v odôvodnení rozsudku ustálil, že táto suma bola splatná do 31.07.2011. Takýto záver ale z vykonaného dokazovania podľa žalobcu nevyplýva. Čo sa týka úroku z omeškania, tento bol dohodnutý v Dohode o uznaní záväzku zo dňa 15.07. 2011 vo výške 0,05 % denne, avšak len zo sumy omeškaných faktúr - takáto výška úroku z omeškania sa teda nevzťahovala na notársku zápisnicu, pretože nešlo o faktúru. Okresný súd Ružomberok napriek tomu priznal úrok vo výške 0,05 % denne. V tomto konaní pred Okresným súdom Ružomberok zo strany žalobcu nebol predložený žiaden dôkaz o tom, kedy a v akých sumách boli uskutočnené úhrady notárskej zápisnice. Priznanie úroku z omeškania za jednotlivé obdobia v závislosti od čiastočných úhrad preto považoval žalobca ako odvolateľ za úplne neopodstatnené, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. V konaní pred Okresným súdom Ružomberok nebolo možné sa dovolať nápravy. Pokiaľ sa žalovaní v 1/ a 2/ rade snažili podať dovolanie, v konaní sa nepokračovalo, pretože nebolo dostatok peňažných prostriedkov na úhradu súdneho poplatku. Žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku síce nebolo vyhovené, avšak na str. 8 a 9 uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/397/2015 zo dňa 03.02.2016, tento súd uviedol, že nebolo predbežne možné prijať nepochybný záver o zrejmom svojvoľnom alebo bezúspešnom uplatňovaní práva žalovanými, t.j. krajský súd pripustil, že konanie na Okresnom súde Ružomberok trpí vadami a prvkami nezákonnosti. Dovolenie konanie však bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku.

13. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že na Okresnom súde Dolný Kubín je v spise založená Dohoda o uznaní záväzku zo dňa 15.07.2011 bez opraveného dátumu, teda je zrejmé, že na dohode o uznaní záväzku bol opravený dátum po tom, ako bola táto podpísaná všetkými účastníkmi dohody, čo sa snaží žalovaná využiť vo svoj prospech. Žalobca považoval dôkaz predložený v konaní na Okresnom súde Ružomberok za nezákonný, svedčiaci o tom, že predmetné konanie bolo zmätočné, čo sa premietlo aj do nezákonnosti rozsudku Okresného súdu Ružomberok. Žalobca považoval za dôležité zdôrazniť, že žalovaná v konaní na Okresnom súde Ružomberok uviedla nemalé platby, ktoré zarátala ako platby na notársku zápisnicu, ktoré žalobca v konaní na Okresnom súde Dolný Kubín neuviedol vo svojom chronologickom rozpise platieb (konkrétne platby v sume 359.345,61 Eur dňa 07.09.2011 a v sume 348.597,24 Eur dňa 16.10.2011), a naopak platby výslovne označené ako platby na notársku zápisnicu nezarátala, čo malo vplyv na konečnú výšku úroku z omeškania z notárskej zápisnice. Ak sa žalobca snažil pred Okresným súdom Dolný Kubín vniesť do veci svetlo návrhom, aby žalovaná predložila ku všetkým tvrdeným platbám konkrétne dôkazy, ktoré by tú - ktorú úhradu preukazovali, a to návrhom na predloženie účtovníctva žalovanej, žalovaná takýto dôkaz odmietla poskytnúť a okresný súd vyhodnotil návrh žalobcu ako neurčitý a neopodstatnený, čo považoval žalobca za absolútne neprípustné. Ak žalovaná tvrdila, že príslušenstvo z pohľadávky vyplývajúcej z notárskej zápisnice nie je uhradené, vychádzala zo skutočnosti, že nie sú uhradené tzv. penalizačné faktúry. Ku penalizačným faktúram sa však žalobca vyjadril a tieto spochybnil vo svojej žalobe.

14. Žalobca uviedol, že za dlžníka Václavů, s.r.o. plnila spoločnosť IV. Capital, a.s., ktorá bola jej ručiteľom, avšak neručila za všetky faktúry vystavené na spoločnosť Václavů, s.r.o., ale iba za tie, ktoré sa nachádzali v zozname neuhradených záväzkov podľa Dohody o uznaní záväzku zo dňa 15.07.2011 (okrem penalizačných faktúr). Bolo možné určiť konečný objem peňažných súm, za zaplatenie ktorých ručila spoločnosť IV. Capital, a.s., a preto aj jej plnenia nie je možné započítavať na akékoľvek faktúry, ale iba na faktúry zo zoznamu neuhradených záväzkov podľa dohody. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na zásady započítavania čiastočných plnení podľa ust. § 330 Obchodného zákonníka.

15. Následne z jednoduchého porovnania celkovej sumy vystavených faktúr zo zoznamu neuhradených záväzkov podľa Dohody o uznaní záväzku zo dňa 15.07.2011 (v ktorej je okrem iného zahrnutá notárska zápisnica) (plus vrátane výpočtu úroku z omeškania z notárskej zápisnice) a súčtu úhrad vrátane zápočtov (plnenia uskutočnené spoločnosťou IV. Capital, a.s., subdodávateľom na stavbe namiesto spoločnosti UNISTAV HSV, spol. s.r.o.), ktoré úhrady uskutočnila spoločnosť Václavů, s.r.o., a IV. Capital, a.s., je zrejmé, že položky z predmetného zoznamu boli splatené ako na istinu, tak aj na príslušenstvo, a to vrátane záväzku z notárskej zápisnice, čím záväzok zabezpečený záložnou zmluvou úplne zanikol, čo do istiny aj čo do príslušenstva. Vykonané platby záväzky dokonca prevýšili. Platby boli uskutočnené ešte pred vydaním rozsudku Okresného súdu Ružomberok a dôkazy o nich sa nachádzali v súdnom spise Okresného súdu Dolný Kubín.

16. Žalobca uviedol, že žalovaná počas celého súdneho konania vykonávala obštrukcie. Žalovaná opakovane zapríčiňovala odročenie pojednávania, preto žalobca mal za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov žalovanej v zmysle ust. § 257 CSP. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobe bude vyhovené.

17. K doručenému odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu. Vo vyjadrení uviedla, že tvrdenia žalobcu v odvolaní sú účelové, nepravdivé a nie sú spôsobilé zvrátiť tak skutkové, ani právne posúdenie veci uskutočnené okresným súdom. Žalovaná poukázala na odsek 38. odôvodnenia ostatného zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/26/2018 zo dňa 20.06.2018, podľa ktorého žalobca musí v konaní preukázať, že došlo k zániku záložného práva splatením (zánikom) pohľadávok zabezpečených záložným právom, a to v celom rozsahu, vrátane ich príslušenstva, čo sa vzťahuje k pohľadávke spolu s príslušenstvom, vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 v čase po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014. Túto skutočnosť žalobca napriek vedomosti o tejto povinnosti okresnému súdu nepreukázal, t.j. neuniesol dôkazné bremeno. Existencia pohľadávky, ktorá je zabezpečená záložným právom, priamo vyplýva z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. V danom prípade, pôvodne ako žalobca v 2/ rade vystupovala aj spoločnosť IV. Capital a.s., ktorá bola priamym účastníkom konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014 (ako žalovaná) a spoločnosť Václavů s.r.o., ktorej záväzok voči žalovanému zabezpečuje sporná záložná zmluva. Z uvedeného podľa žalovanej je zrejmé, že tak spoločnosť Eurostavby s.r.o. ako ani spoločnosť IV. Capital a.s. a Václavu s.r.o., ktoré boli účastníkom konania, v ktorom okresný súd vydal právoplatné rozhodnutie, ktorým určil, či tu určitý právny vzťah alebo právo (ne)existuje, je týmto rozhodnutím (jeho výrokom) viazaný, a preto sa nemôže v inom súdnom konaní úspešne domáhať toho istého určenia, o ktorom už raz bolo právoplatne rozhodnuté. Ak by tak urobil, zastavením takéhoto nového konania súdom sa prejavia účinky právoplatne rozhodnutej veci. Pokiaľ ide o iný (nie ten istý) nárok (predmet konania), zásadne platí, že ak v skončenom konaní účastníkov došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový) nárok (neidentický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, súd je v tomto ďalšom (novom) občianskom súdnom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky (ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama) týmto vyriešením viazaný. Súd preto nesmie vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie vzťahu medzi tými istými účastníkmi, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 231/2013 zo dňa 25.06.2014, Nález ÚS SR č.k. II. ÚS 349/09-36 z 20. januára 2010.

18. Ak súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, tak nebolo rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. Klásť takúto otázku je nielen zbytočné, ale táto otázka je nepatričná podľa žalovanej. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia je akékoľvek „nové“ právne posudzovanie právoplatného súdneho rozhodnutia v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov vylúčené (nepripustné). Porušenie záväznosti právoplatného súdneho rozhodnutia znamená zásah do stability právnych vzťahov, ako aj do riadneho výkonu spravodlivosti. Aj Európsky súd pre ľudské práva sa vo svojej judikatúre venuje ochrane stavu právnej istoty ako základnému aspektu právneho štátu. Upresnil, že právna istota predpokladá rešpektovanie princípu právnej moci, teda konečnej povahy rozhodnutí. Podľa tohto princípu žiadna zo strán nemá právo domáhať sa revízie právoplatného a vykonateľného rozsudku len za tým účelom, aby sa domohla iného posúdenia veci a nového rozhodnutia. Prieskum sa nesmie stať skrytým odvolaním a púha skutočnosť, že môžu existovať dva rôzne pohľady na rovnakú záležitosť, nie je dostatočným dôvodom na nové rozhodnutie veci. Od tohto princípu je možné sa odchýliť len v prípade, že pre to existujú podstatné a naliehavé dôvody (vo veci Brumărescu proti Rumunsku z 28. októbra 1999 ESLP, Ryabikh proti Rusku z 24. júla 2003, č. 52853/99). Nemôže preto obstáť námietka žalobcu, že rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 nie je pre žalobcu záväzný a že by súd mohol v tomto konaní preskúmať opätovne závery z neho vyplývajúce.

19. Čo sa týka pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, žalovaná uviedla, že túto dlžnici v celom rozsahu vrátane príslušenstva uznali v Dohode o uznaní dlhu zo dňa 15.07.2011, čím nastali účinky uznania dlhu v zmysle ust. § 323 a nasl. Obchodného zákonníka, a teda následne

žalovaná ako správca konkurznej podstaty vymáhala pohľadávku z titulu notárskej zápisnice v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 2Cb/7/2014 žalobou zo dňa 17.07.2014, čo urobila v rámci plynutia premlčacej doby. Podľa žalovanej okresný súd podľa výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a na zistený skutkový stav aplikoval príslušnú právnu normu, a preto rozsudok žalovaná považovala za vecne správny. Žalovaná dala súčasne do pozornosti odvolaciemu súdu ust. § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. Podľa právnej vety uznesenia NS SR sp. zn. 7Cdo/109/2011 zo dňa 14.09.2011 vyplýva, že nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv sporovej strany nie je postupom, ktorým súd odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie sporovej strane. Výklad právnych noriem realizovaný okresným súdom nevykazuje znaky arbitrárnosti alebo jeho nezlučiteľnosti s právami zaručenými ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Je dostatočne odôvodnený a vychádza z ústavne zlučiteľne aplikovaného ustanovenia § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka. To, že žalobca má iný názor, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR právo na spravodlivý proces neznamena právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom (II. ÚS 3/97, II. ÚS 173/07). V ostatnom žalovaná uviedla, že sa pridrižava svojich doterajších vyjadrení s tým, že žiada rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania.

20. Postupom krajského súdu bolo vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu doručené žalobcovi prostredníctvom zástupkyne, a to podaním zo dňa 06.05.2019 (č.l. 1010 spisu), ku ktorému zaujal stanovisko. Zotrval na doteraz uvedených argumentoch. Žalobca mal za to, že sa nemá preukazovať zaplatenie pohľadávky v časovom období po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. Naviac, tento rozsudok Okresného súdu Ružomberok je záväzný len pre strany sporu a žalobca stranou sporu v tomto konaní nebol. Rozsudok Okresného súdu Ružomberok nemožno považovať za zákonný, spravodlivý a aj taký, ktorý nemožno splniť vzhľadom na zmätočnú formuláciu priznaných úrokov z omeškania. Žalobca poukázal na tú časť žalovanou citovanej judikatúry (str. 3 vyjadrenia žalovanej), kde sa hovorí, že od princípu právnej istoty sa možno odchyliť v prípade, ak na to existujú podstatné a naliehavé dôvody. Žalobca mal za to, že práve na jeho strane presne takéto dôvody tu sú. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobe bude vyhoviev v celom rozsahu.

21. Na základe prípisu krajského súdu zo dňa 21.06.2019 sa právny zástupca žalovanej vyjadril k vyjadreniu žalobcu, datovanému dňom 12.06.2019, v podaní zo dňa 01.08.2019 tak, že tvrdenia a argumenty žalobcu uvedené v odvolaní sú účelové, zavádzajúce a nepravdivé, a preto nie sú vo svojom súhrne spôsobilé zvrátiť tak skutkové ako ani právne posúdenie veci uskutočnené okresným súdom, ktoré je správne. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 13Cob/26/2018 zo dňa 20.06.2018 vyslovil svoj názor, ktorý bol vyjadrený určite a presne a vyjadril aj, v čom spočívalo naplnenie zrušovacích dôvodov. Právny názor vyslovený krajským súdom bol pre okresný súd záväzný a ak v rámci nového konania nedošlo k zmene dôkaznej situácie a ani k závažnej zmene spoločenských pomerov, tak okresný súd bol povinný vychádzať zo zrušujúcich záverov krajského súdu. Žalobca nepreukázal, že došlo k zániku záložného práva splatením (zánikom) pohľadávok zabezpečených záložným právom, a to v celom rozsahu, vrátane ich príslušenstva, čo sa vzťahuje k pohľadávke spolu s príslušenstvom, vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 v čase po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014, a to napriek vedomosti o dôvodoch vydania uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/26/2018 zo dňa 20.06.2018, a napriek poučeniu okresným súdom o dôsledkoch nesplnenia dôkaznej povinnosti, pričom bol daný dostatočný časový priestor na preukázanie rozhodujúcej skutkovej okolnosti žalobcovi. Za takejto situácie nebolo možné rozhodnúť inak ako zamietnutím žaloby žalobcu. Žalovaná ďalej poukázala na rozsudok NS SR sp. zn. 4 Cdo 285/2008 zo dňa 24.02.2010, z ktorého vyplýva právna veta o dôkaznej povinnosti sporových strán. Z nej vyplýva, že ak niektoré tvrdenia nie sú preukázané, tak má to pre sporovú stranu za následok vydanie nepriaznivého rozhodnutia. Žalovaná považovala za účelové aj tvrdenia žalobcu o tom, že rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 by nemal byť záväzný pre žalobcu, pretože pôvodným žalobcom so spoločnosťou EUROSTAVBY SK, s.r.o., bola aj spoločnosť IV. Capital, a.s., IČO: 44 179 596, ktorá bola stranou sporu v konaní pred Okresným

súdom Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014 a bola zastúpená rovnakým právnym zástupcom. Žalovaná sa v ostatnom pridržiavala svojich vyjadrení a navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny s priznaním trov odvolacieho konania.

22. Postupom krajského súdu bolo vyjadrenie žalovanej zo dňa 01.08.2019 doručené na vedomie zástupkyňi žalobcu.

23. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

24. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/64/2019-1028 zo dňa 11.07.2019, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia dňa 15.10.2019 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

25. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho konania a posudzovania napadnutého rozsudku okresného súdu boli odvolacie dôvody žalobcu, obsiahnuté v podaní zo dňa 13.02.2019, avšak vo väzbe na vyslovené závery Krajským súdom v Žiline ako súdom odvolacím už v jeho zrušujúcom uznesení č.k. 13Cob/26/2018-894 zo dňa 20.06.2018, keď vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

26. Pre vyhodnotenie záverov okresného súdu v spojení s odvolacími dôvodmi žalobcu, obsiahnutými v podanom odvolaní zo dňa 13.02.2019 a v spojení so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/26/2018-894 zo dňa 20.06.2018 je potrebné vyjadriť, čo bolo predmetom vyvolaného súdneho sporu, a to tvrdenie žalobcu, že záložné právo na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 03.12.2019, uzavretej medzi spoločnosťou Václavů, s.r.o. ako záložcom a záložným dlžníkom a spoločnosťou UNISTAV HSV, spol. s r.o. ako záložným veriteľom, viaznuce na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v Obci a katastrálnom území V. C., a to na byte č. Q. na prvom poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vchod XA, zapísanom v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 10280/488553, zaniklo. Žalobca zotrval na tom, že záložným právom zabezpečená pohľadávka zanikla (krajský súd poznamenáva, že na pojednávaní konanom pred Okresným súdom Dolný Kubín dňa 28. novembra 2018 bola pripustená zmena žaloby v znení tak, ako vyjadril krajský súd v tejto časti odôvodnenia svojho rozsudku).

27. Žalobca vo vzťahu k tejto žalobe a poskytnutým tvrdeniam o zániku záložným právom zabezpečenej pohľadávky, k napadnutému rozsudku okresného súdu v odvolaní namietal, že okresný súd dospel podľa vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj, že nebol správny postup súdu prvej inštancie, ak nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Krajský súd k vymedzeným odvolacím dôvodom žalobcu uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný.

28. V prvom rade sa upriamuje pozornosť na postup okresného súdu, ktorý bol zákonný, ak v novom konaní vychádzal zo zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/26/2018-894 zo dňa 20.06.2018 a v ňom vyjadrených záverov krajským súdom, pretože tento postup zodpovedá ust. § 391 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Z odseku 22. zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/26/2018 zo dňa 20.06.2018 vyplývalo, že záložnou zmluvou zriadené záložné právo slúžilo na zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z:

- faktúry č. 47/2009 zo dňa 04.11.2009, splatnej dňa 04.12.2009 vo výške 235.983,58 Eur vrátane príslušenstva,

- Notárskej zápisnice č. N 459/2009 zo dňa 30.11.2009 v sume 1.036.872,85 Eur so splatnosťou dňa 31.05.2010 bez osobitne dohodnutej výšky úrokov z omeškania.

Z odseku 37. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu pre ďalšie konanie okresného súdu vyplývalo, že bude nevyhnutné v rámci dôkaznej povinnosti sporových strán zodpovedať, či záložným

právom zabezpečená pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, t.j. nielen istina, ale aj príslušenstvo, a to úroky z omeškania zanikla zaplatením, v spojení aj s rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014, ktorý rozsudok je právoplatný a vykonateľný, vo väzbe aj na žalobu v konaní sp. zn. Okresného súdu Ružomberok 2Cb/7/2014, v ktorej bol rozpísaný aj úrok z omeškania, uplatňovaný z jednotlivých súm a za vyjadrené obdobie pri čiastočných platbách na istinu, vyplývajúcu z pohľadávky vyjadrenej Notárskou zápisnicou č. N 459/2009.

29. Krajský súd uvádza, že od momentu doručenia jeho zrušujúceho uznesenia zástupcom sporových strán v mesiaci august 2018 až do dátumu rozhodnutia okresným súdom napadnutým rozsudkom dňa 5. decembra 2018, mali obidve sporové strany vytvorený dostatočný priestor vzhľadom k vyjadreným záverom krajského súdu ako súdu odvolacieho, aby si splnili zákonnú povinnosť pre uplatňovanie prostriedkov procesného útoku, resp. prostriedkov procesnej obrany tak, aby mohli svoje tvrdenia použité v konaní aj preukázať.

30. Strana žalobcu pre svoju dôkaznú povinnosť, s poukazom aj na dátum začatia tohto súdneho konania doručením žaloby na Okresný súd Dolný Kubín dňa 23.05.2014, až do rozhodnutia napadnutým rozsudkom okresného súdu dňa 5. decembra 2018, mala vytvorený priestor na označovanie a predkladanie dôkazov, na ich zabezpečenie, na poskytnutie konkrétnych tvrdení, ktoré musia predchádzať označeným dôkazom, aby žalobca preukázal svoje tvrdenie, že záložným právom zabezpečená pohľadávka zanikla, ako aj spôsob jej zániku. Túto dôkaznú povinnosť žalobca vo väzbe k vyvolanému súdному sporu nemôže prenášať na súd, resp. na žalovanú, ak zo strany žalobcu bolo navrhnuté doplniť dokazovanie tak, že žalovaná predloží účtovné záznamy existujúce k uhrádzaniu záväzku z Notárskej zápisnice č. N 459/2009. Navyiac krajský súd sa stotožňuje aj so záverom okresného súdu, obsiahnutým v odseku 8. napadnutého rozsudku, ak uviedol, že takýto návrh žalobcu na predloženie všetkých účtovných záznamov, ktoré existujú k uhrádzaniu záväzku z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, bol neurčitý, keďže ako už uviedol krajský súd, označenému dôkazu musí predchádzať poskytnutie konkrétnych, určitých tvrdení, na ktoré má byť dôkaz vykonaný, t.j. žalobca primárne si nespĺnil, kedy, v akých čiastkach, ktorým dátumom malo dôjsť k zaplateniu pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, ktorá pohľadávka vyplývajúca z tejto notárskej zápisnice bola zabezpečená Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 03.12.2009 (č.l. 19 - 24 spisu), uzavretou medzi úpadcom UNISTAV HSV spol. s r.o. ako záložným veriteľom a spoločnosťou Václavův, s.r.o. ako záložcom a záložným dlžníkom. Povinnosť žalobcu uviesť konkrétne, určité skutkové tvrdenia ohľadne toho, že podľa neho došlo k zániku pohľadávky zabezpečenej záložným právom, vyplýva aj z Čl. 8 CSP, podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Z tohto Čl. 8 CSP vyplýva, čo už vyjadril v tomto rozhodnutí krajský súd, že dôkazom, ich označovaniu a predkladaníu predchádza vyjadrenie konkrétnych a určitých skutkových tvrdení zo strany žalobcu, k čomu ani v rámci nového konania a rozhodnutia pred okresným súdom nedošlo, keďže žalobca primárne neuviedol, kedy, v akých sumách, prípadne akým iným konkrétnym a určitým spôsobom malo dôjsť k zaplateniu pohľadávky, konkrétne príslušenstva - úroku z omeškania, ak podľa Notárskej zápisnice č. N 459/2009, Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 3.12.2009, nielen pohľadávka vyplývajúca z notárskej zápisnice bola zabezpečená zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, ale aj príslušenstvo - úroky z omeškania. Túto dôkaznú povinnosť vyjadril krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení č.k. 13Cob/26/2018-894 zo dňa 20.06.2018 v odseku 37., ktorej dôkaznej povinnosti si bol žalobca vedomý a ak ju v rámci novo vyvolaného konania neunesol, tak zákonite výsledok súdneho sporu musí vyznieť v neprospech žalobcu. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že žalobca mal dôkaznú povinnosť preukázať, že došlo k zániku záložného práva splatením (zánikom) pohľadávok zabezpečených záložným právom, a to v celom rozsahu vrátane ich príslušenstva, čo však nedokázal.

31. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že podľa Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 03.12.2009 (č.l. 19 - 24 spisu) bola zabezpečená nielen pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, ale aj príslušenstvo - úroky z omeškania, čo bolo v súlade aj s ust. § 151a Občianskeho zákonníka. V tomto závere okresného súdu, ako aj krajského súdu nebolo v rámci vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie zo strany žalobcu preukázané niečo iné. Bolo preukázané len zaplatenie istiny, vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, avšak nebolo preukázané zaplatenie príslušenstva. Ak žalobca tvrdil, že nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom, resp. že záložné právo na nehnuteľnosť zaniklo, pretože podľa žalobcu záložným právom zabezpečené pohľadávky zanikli, bol žalobca povinný preukázať aj zaplatenie príslušenstva, a to

úrokov z omeškania, ktoré rovnako boli zabezpečené záložným právom a vzťahovali sa k pohľadávke vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, o ktorých úrokoch z omeškania bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. I napriek tomu, že žalobca v odvolaní na predposlednej strane tohto podania (posledný odsek) uvádza, že plnenie na záložným právom zabezpečenú pohľadávku sa dá jednoducho porovnať s celkovou sumou vystavených faktúr + vrátane výpočtu úrokov z omeškania z notárskej zápisnice a súčtom úhrad vrátane zápočtov, čím je podľa žalobcu zrejmé, že bola splatená ako istina, tak aj príslušenstvo, a to vrátane záväzku z notárskej zápisnice, tým záväzok podľa žalobcu zabezpečený záložnou zmluvou zanikol, čo do istiny aj čo do príslušenstva, tak uvedené v konaní pred okresným súdom prehľadom, a to konkrétnym a určitým o takomto tvrdení (aby bol jasný a určitý) a doložením dôkazov k nemu, nepreukázal. Nie je zrejmé krajskému súdu, pokiaľ žalobca tvrdil, že išlo o spôsob jednoduchého porovnania, ak toto žalobca v rámci svojej dôkaznej povinnosti nesplnil, t.j. neposkytol jasný a zreteľný popis fakturovaných súm, záväzkov k jasnému a zreteľnému popisu tvrdených platieb, súm, termínov, dôvod - účel úhrady a jednotlivé dôkazy k tomu. Krajský súd zvyrazňuje, že žalobca mal povinnosť tvrdenia, a to presne individualizovať tvrdenia k záväzku, resp. pohľadávke vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 a s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015, zabezpečenej záložným právom, ktorá pohľadávka mala zaniknúť, k čomu zo strany žalobcu nedošlo.

32. Na základe uvedených zhodnotení a záverov krajský súd konštatuje, že okresný súd podľa výsledkov vykonaného dokazovania, za dôkaznej povinnosti sporových strán dospel k správnym skutkovým zisteniam. Pre návrh žalobcu na doplnenie dokazovania neboli splnené zákonné podmienky, keďže označenému dôkazu na predloženie účtovných záznamov žalovanou k uhrádzaniu záväzku, vyplývajúceho z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, neboli splnené zákonné podmienky, keď tomuto označenému dôkazu žalobcu nepredchádzala povinnosť konkrétnych tvrdení, t.j. žalobcom označený návrh na doplnenie dokazovania bol všeobecný, nejasný a neurčitý, navyše, ak išlo o navrhovaný dôkaz, ktorý bol v rozsahu dôkaznej povinnosti žalobcu, ktorú nebolo možné prenášať na žalovanú, v dôsledku čoho potom nebol ani relevantný odvolací dôvod, že by neboli vykonané dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností.

33. V danej sporovej veci nedošlo ani k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, pretože okresný súd za dôkaznej povinnosti sporových strán vykonal dokazovanie, ktoré aj správne právne posúdil, vyhodnotil. Pokiaľ v danej sporovej právnej veci po zrušujúcom uznesení krajského súdu v novom konaní pred okresným súdom nedošlo k zmene ani skutkových, ani právnych okolností, tak krajský súd v rámci svojho konania a rozhodovania mal splnené zákonné podmienky k tomu, aby vychádzal zo svojho zrušujúceho uznesenia č.k. 13Cob/26/2018-894 zo dňa 20.06.2018, ktoré sa stalo základom tak konania pred okresným súdom, ako aj následne pred Krajským súdom v Žiline z titulu opätovne vyvolaného odvolacieho konania podaným odvolaním žalobcu.

34. Žalobca sa v odvolaní opätovne vracia k pôvodnému právoplatnému rozhodnutiu Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015 s tým, že odvolacími dôvodmi toto právoplatné súdne rozhodnutie namieta, rozporuje. K týmto odvolacím dôvodom krajský súd uvádza, že sú neopodstatnené, keďže nie je možné revidovať právoplatné súdne rozhodnutie, ak toto má účinky záväznosti, je z nich nevyhnutné vychádzať podľa ust. § 226 CSP, z ktorého vyplýva, že právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. V zmysle uvedeného preto z takéhoto súdneho právoplatného rozhodnutia, ktoré vyjadruje povinnosť plnenia, je nevyhnutné vychádzať aj v danej sporovej právnej veci.

35. V zhrňujúcich záveroch krajský súd v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že žalobca nepreukázal zaplatenie - zánik pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 vrátane jej príslušenstva, a to úroku z omeškania podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Ružomberok 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015, ktorá bola zabezpečená záložným právom, a tým nemohol byť úspešný so svojou žalobou, ktorou sa domáhal zániku záložného práva práve z titulu ním tvrdenej, ale nepreukázanej skutočnosti zániku pohľadávky, resp. úroku z omeškania zabezpečenej záložným právom. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalobcu nezistil nesprávnosť rozhodnutia

napadnutého rozsudku okresného súdu, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, potvrdil ako vecne správne rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení aj s výrokom, podľa ktorého má žalovaná proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov súdneho konania, keďže tu neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov žalovanej podľa ust. § 257 CSP, aplikácie ktorého zákonného ustanovenia sa nedôvodne domáhal žalobca v ním podanom odvolaní. To, že tu neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov žalovanej krajský súd poukazuje na správne závery okresného súdu, obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku v odseku 10., s ktorými sa stotožňuje. Je nepochybné a už rozhodovacou činnosťou súdov ustálené, že zákonné ust. § 257 CSP (predtým ust. § 150 ods. 1 O.s.p.) predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok a aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie. Dôvody hodné osobitného zreteľa a ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza, je to vždy vecou výkladu, avšak je ustálené, že musí sa jednať o okolnosti, ktoré sa vyznačujú výnimočnosťou, pre ktoré sa náhrada trov súdneho konania úspešnej sporovej strane neprizná. Žalobcom v odvolaní tvrdené konanie žalovanej, ktorá mala opakovane zapríčiniť odročenie pojednávania, spôsobovala v konaní obštrukcie tým, že uvádzala stále nové argumenty, neboli dôvodmi výnimočnými, resp. dôvodmi hodnými osobitného zreteľa pre nepriznanie trov súdneho konania žalovanej ako úspešnej sporovej strane tak, ako to správnym spôsobom vyhodnotil aj okresný súd v napadnutom rozsudku v už spomínanom odseku 10..

36. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením, za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.